

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 08. april 2013. godina

Slučaj br. 2012-15

Shefqet Emërllahu

Protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je na zasedanju 08. aprila 2013. godine sa sledećim prisutnim članovima:

G-đa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
G-din Guénaël METTRAUX, član
G-đica Katja DOMINIK, član

Uz asistenciju

G-din John J. RYAN, viši pravni službenik
G-đica Joanna MARSZALIK, pravni službenik
G-din Florian RAZESBERGER, pravni službenik

Uzevši u obzir gore spomenute žalbe, predstavljene u skladu sa Zajedničkom akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. god., EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 18. oktobra 2012. godine.

II. ČINJENICE

2. Dana 04. jula 2008. godine, Okružni tužilac u Gnjilane optužio je određenog R. E. za teško ubistvo počinjeno u cilju pribavljanja imovinske koristi, dve tačke za pokušaj teškog ubistva i nedozvoljenog posedovanja vatrenog oružja. Iz podnesaka dostavljenih od strane podnosioca žalbe može se zaključiti da je R. E. njegov rođak, ali on ne precizira u kakvom su srodstvu.
3. Dana 02. juna 2009. godine, Okružni sud u Gnjilanu osudio je R. E. po optužbi i kaznio ga sa devetnaest godina zatvora.
4. Nakon što je pravobranilac optuženog uložio žalbu, dana 07. jula 2010. godine, Vrhovni Sud Kosova je promenio pravnu kvalifikaciju prekršaja na teško ubistvo iz osvete. Sud je potvrdio preostali deo prvostepene presude.
5. Dana 26. novembra 2010. godine, Vrhovni sud je odbacio zahtev optuženog za zaštitu zakonitosti kao neosnovan.

III. ŽALBE

6. Podnosilac žalbe tvrdi da tužioci EULEX-a nisu prikladno delovali i istražili slučaj. On se takođe u suštini žali da postupci koji su se vodili pred sudovima na Kosovu nisu bili pravični.

IV. ZAKON

7. Pre razmatranja žalbe o njenoj osnovanosti, Komisija treba da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su određeni pravilom 29. iz Pravidnika o radu.
8. U skladu sa pravilom 25. stavka 3. iz Pravidnika o radu, žalbe moraju biti podnete u roku od šest meseci od dana navodnog kršenja prava.
9. Komisija konstatuje da je konačna odluka vezano za ovaj slučaj doneta 26. novembra 2010. godine. Žalba je podneta 18. oktobra 2012. godine, tako da je van šestomesečnog vremenskog ograničenja koje je definisano pravilom 25. stavka 3. iz pravilnika o radu. Prema tome žalba ne ispunjava kriterijum prihvatljivosti koji je definisan pravilom 29. u pravilniku o radu.
10. Pored toga Komisija konstatuje da, prema pravilu 25. stavka 1. u njihovom Pravidniku o radu, može da ispita žalbe od strane osoba koje tvrde da su žrtve kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa, policije i carine.

11. Što se tiče značenja reči "žrtva", Evropski sud za ljudska prava (ESLJP) na zaključio u mnogim prilikama da "žrtva" unutar značenja Konvencije označava osobu koja je direktno pogođena postupkom ili propustom o kome je reč (vidi, među mnogim organima, *Amuur protiv Francuske*, od 25. juna 1996. godine, par. 36, Izveštaji o presudama i odlukama 1996-III). U nekoliko prilika, kada je postojala lična ili specifična veza između direktne žrtve i podnosioca žalbe, Sud je prihvatao žalbe od osobe, koja se smatrala indirektnom žrtvom. Da li je osoba jedna takva vrsta žrtve zavisi od postojanja specijalnih faktora razmere i karaktera nanošenja patnje podnosiocu žalbe koji se razlikuju od duševnih bolova koji se mogu smatrati neminovno izazvanim kod rođaka žrtve ozbiljnog kršenja ljudskih prava. Relevantni elementi uključuju, između ostalog, postojanje i bliskost porodične veze, posebne okolnosti veze, stepen do kog je osoba bila svedok događaja o kome je reč (vidi, *mutatis mutandis*, *Kurt protiv Turske*, odluka od 25. maja 1998. godine, Izveštaji 1998-III, par. 130-134; *Yaşa protiv Turske*, odluka od 02. septembra 1998. godine, Izveštaji o presudama i odlukama 1998-VI, par. 71; i obrnuto, *Çakıcı protiv Turske* [GC], br. 23657/94, par. 98-99, ESLJP 1999-IV). Komisija je usvojila jedan pristup kao svoj koji je razvijen od strane ESLJP-a u ovakvim pitanjima. Prema tome, Pravilnik o radu ne predviđa donošenje *actio popularis*; oni ne dozvoljavaju pojedincima da se žale protiv navodnih postupaka i propusta od strane EULEX-a *in abstracto* samo zato što osećaju da oni krše ljudska prava (vidi slučaj KRLJP br. 2012-07, *Ibishi protiv EULEX-a*, par. 7).
12. Komisija konstatuje da podnosilac žalbe nije dostavio nijednu informaciju koja bi omogućila da se zaključi da je on u dovoljno bliskom srodstvu sa R. E. kako bi ga smatrali indirektnom žrtvom navodnog kršenja prava. Takođe nema nikakvih naznaka da su prava podnosioca žalbe u svakom slučaju direktno pogođena.
13. Prema tome, Komisija zaključuje da podnosilac žalbe ne može da tvrdi da je žrtva kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu unutar značenja pravila 25. stavka 1. iz pravilnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno, smatra da nema nadležnosti da ispita žalbu, nalazi žalbu neosnovanom unutar značenja člana 29. (d) iz svog pravilnika o radu, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član